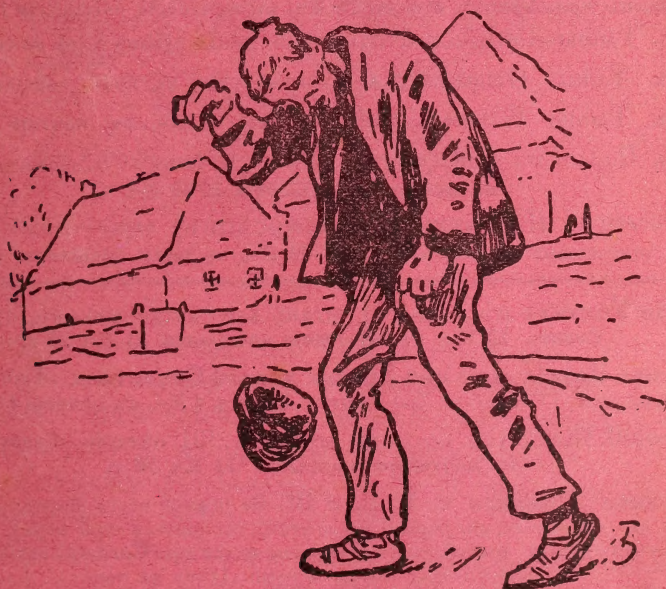
ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО ВЪ УЖГОРОДѢ

ГРИЦЬ ЗАЛИВАЙКО

КНИГОПЕЧАТНЯ ОО. ВАСИЛІЯНЪ ВЪ УЖГОРОДѢ

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручае слѣдуючѣ книжки:

Пóлный Трéбникъ (печатаный въ Жовквѣ). Обнимаетъ 899 стор. Находятся въ немъ всѣ чотыри части: І. Таинства, ІІ. Освященія, ІІІ. Благословенія, IV. Моленія на всяку потребу. Двойный друкъ: чорный и червеный. Форматъ дуже догодный. Ясный перегляд, буквы читкѣ, выразнѣ. **Оправленый въ кожу стоитъ 150 Кч, а съ почтою порученою 155 Кч.**

Слꙋ́жба прáздникꙋ Сладчáйшагѡ Г. нáшегѡ Іисꙋ́са Хрíстà-Царѧ́ стор. 16. **Брошурована стоитъ 5 Кч, съ почтовою засылкою 5 Кч 60 г.**

Слꙋ́жба Свѧщеннѣ́йшемꙋ Сéрдцꙋ Іисꙋ́совꙋ сторонъ 20. **Брошурована стоитъ 13 Кч, съ почтовою засылкою 13 Кч 60 г.**

Оу́тренѧ и҆ Вечéрнѧ ч. І. Содержаніе: Служба всѣхъ праздниковъ подвижныхъ; Служба Октоиха въ недѣлю; Служба обща Святымъ; Евангелія воскресніи и Стихиры Евангельски; Пѣснь умилительна; Пасхалія и Мѣсяцословъ. — Книжка переплетена въ полотно. **Одинъ примѣрникъ стоитъ 60 Кч, зъ почтовою засылкою 64 Кч.**

Оу́тренѧ и҆ Вечéрнѧ ч. ІІ. Содержаніе: Служба всѣхъ праздниковъ неподвижныхъ съ Пред- и Попразденствами въ недѣлю; Служба Октоиха въ недѣлю; Евангелія воскр., и Стихиры Еванг. Пѣснь умилительна; Пасхалія и Мѣсяцословъ. Книжка переплетена въ полотно. **Одинъ примѣрникъ стоитъ 70 Кч, зъ почтовою засылкою 74 Кч.**

Чи́нъ Тáйны Крещéніѧ и҆ Мѵропомáзаніѧ. **Цѣна 5, зъ почт. 5·60 Кч.**

Чи́нъ Тáйны Сꙋпрꙋ́жества. **Стоитъ 5 Кч, зъ почт. засыл. 5·60 Кч.**

Чи́нъ Тáйны Єлеопомáзаніѧ. **Стоитъ 5 Кч, зъ почтою 5·40 Кч.**

Чи́нъ Парастáса и҆ погребéніѧ мíрскихъ человѣ́къ. **Стоитъ 10 Кч, зъ почтовою засылкою 10·80 Кч.**

„Часослóвъ“ (Ерейскій молитвословъ) переплетеный въ кожу съ золоченымъ обрѣзомъ. **Стоитъ 80 Кч, зъ почт. засылкою 85 Кч.**

У Стіп Учителя мѣстить 204 читань для священниковъ, стор. 380. **Стоитъ 20 Кч, съ почтовою засылкою 21 Кч 20 г.**

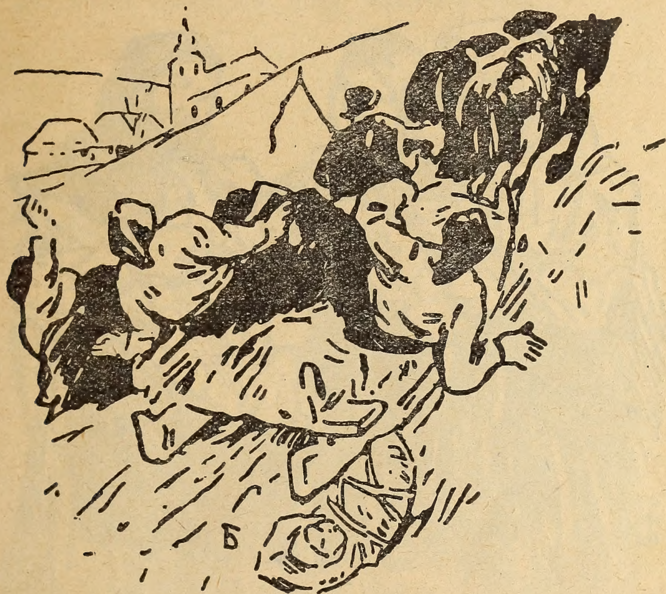
Кровава Незабудька або Хресна дорога Спасителя мѣстить читаня и молитвы о Страстяхъ Христовыхъ. **Стоитъ 4 Кч, зъ почтою 4·80 Кч.**

Церковні Пісни (съ нотами), мѣстить 301 пѣсень. **Стоитъ 22 Кч, зъ почтовою засылкою 23 Кч 20 г.**

Катехизм Шпираго ч. І., ІІ. и ІІІ. Въ первой части широко выложена наука св. каѳолической вѣры, въ другой, говориться про науку обычаевъ (нравоученіе), а въ третой части выложена наука про Средства ласки. Книжки брошурованѣ, кождa окремо. Цѣна их така:
Ч. І. и ІІ. стоятъ по 25 Кч, съ почт. по 28 Кч. Ч. ІІІ. 22 Кч, съ почт. 24·50 Кч.

Повысшѣ брошурки: „У стіп Учителя“, „Кровава незабудька“, „Церковні пісни“ и „Катехизм Шпираго“ печатанѣ въ галицкомъ языцѣ (фонетика).

ГРИЦЬ ЗАЛИВАЙКО.

Позирайте добрѣ люди якъ Гриця крестили,
Якъ изъ церкви повертали, въ снѣгу загубили,
Бо кумоньки, якъ звычайно до корчмы вступали,
Не тверезѣ вже й по правдѣ на сани сѣдали.
Сани зъ Грицемъ заточились, баба въ ровъ упала,
Та поволеньки зо снѣгу себе добывала.
Бѣдный Грицко лежить въ снѣгу, кричить зъ цѣлой силы,
На морозѣ руки й ноги ему здеревѣли,
Лице ему посинѣло, трясе губоньками,
Така перша его днина была зъ пияками.

Добыли его изъ снѣгу, везуть вже додому,
Якъ привезли дають перше Грицеви малому,

Паленки, чтобъ загрѣвся, — отъ переполоха,
Та чтобы, онъ на крестины, покушалъ еѣ троху.
Такъ по правдѣ въ першу днину першій разъ онъ впився,
И заснувъ собѣ на твердо, ажъ вытверезився,
А тымъ часомъ мамуненька пють изь кумоньками,
Кумоньки еще ся сходять зъ повными склянками.

А што кожда кумця щира, кожда промовляе,
За простирало паленку кожда наставляе.
Грицъ маленькій изъ подхмѣля свого пробудився,
Тай и скоро ставъ плакати, якъ вытверезився:
Подають его до мамки, якъ звычайно ссати,
А мамка го не бирують на рукахъ держати,
Бо имъ въ очахъ свѣтъ темнѣе, руки упадають,
А кумоньки паленочки еще доливають.
Доливають отъ уроковъ, отъ очей поганыхъ,
И отъ вѣдьмы, отъ богинѣ, ворохъ лукавыхъ.
Ой ссе Грицко, ссе изъ грудей молочко бѣленьке,
За молочкомъ йде и паленка въ тѣло молоденьке.

Росте Гриць нашъ небожатко, росте добресенькій,
Круглолицый, сивоокій, а што дивнесенькій!
Дивнесенькій, якъ рѣдко то бывае дѣтина,
Позирайте якій розумъ мамчиного сына!
Прийшла до нихъ кума Настя, мудрая невѣста,
Та принесла для Гриценька малый колачъ зъ мѣста,
Въ одной руки бѣлый колачъ, а у другу взяла
Порцію мѣсткой паленки, ему наставляла.

Якъ малое цѣкавое! Гриць руковъ сягае
И порційку съ паленкою въ ротикъ притягае.
Што за розумъ! што за розумъ! Настя похвалила
И порціѣ половину ему прихилила.
Што за розумъ! што за розумъ! Гриця величали,
Што цѣкавой такъ дѣтины еще не видали.

И росте собѣ Гриценько, росте нѣуроку —
Позирайте якій гарный, вже на третомъ року:
Коли разъ няньо зъ мамкою паленочку пили,
А Грицеви за чѣмъ скорше еще не нальяли,

Гриць пригадавъ, повѣдае: то вы самѣ пьете?
А менѣ трету порцію чому не даете?

Позирайте! Якій нашъ Гриць за сѣмъ лѣтъ зобрався,
Якъ въедно съ няньомъ и мамой въ корчмѣ забавлявся,

Корчмаръ Мошко поглядае: тфу, на пса уроки.
То дѣтина, што тамъ розумъ файный нѣуроки!

А няньо и мама гарно гласкають дѣтину:
Коли пьеме мы обое, напійся и ты сыну.
Бо на то ту паленку паны накурили,
Штобы жиды продавали, а мы люде пили.
Пили нашѣ нянѣ, дѣды и мы будемъ пити,
А по насъ кобы здоровѣ будуть пити й дѣти.

Позирайте добрѣ люде: Грицъ вже паробочить,
Никто такъ не затанцюе, никто такъ не скочить,

Никто такъ не заговорить до кождоѣ дѣвки,
И никто не годенъ только выпити паленки.
Всѣ на Грицязпозирають, Грицъ то першій всюды
Где лемъ бються, суперечать и справляють суды.
Грицъ во корчмѣ заложився съ другими на збытки,
Што повкварты на разъ лыкне чистоѣ паленки.
Выпивъ, правда выгравъ закладъ але што то съ того,
Коли Грицко лемь се знае, а больше ничого.
Такъ то Грицъ нашъ парубочить, што лемъ пье и гуляе,
И до тоѣ паленочки мѣры вже ве знае.

Порадились няньо мама штобы съ нимъ зробити?
Та совѣтъ имъ дали люди: треба оженити.
Оженився такъ нашъ Грицько, взявъ три угры поля,
Бѣдну дѣвку силовали, горка еѣ доля!

Позирайте якъ Грицъ въ корчмѣ на грунтъ напивае,
Жѣнка въ дома горько плаче, онъ собѣ спѣвае.
А Мошко ся усьмѣхае, та собѣ мѣркуе:
Будутъ моѣ три помѣрки — Грицеви боргуе.
Грицко въ корчмѣ не лемъ днюе, але и ночуе,
А якъ сонце уже сходить до дому вандруе.

Иде Грицько, заточився то въ болото хляпне,
За калапомъ шукаючи, за болото хапне.
Идуть люде та смѣються, и маленькѣ дѣти,
Онъ на жѣнку отказуе, што ѣ буде бити.

Нещаслива жѣнка чуе, што йде и спѣвае,
Та горкими слезонькам себе залывае.
Прийшовъ Грицько вже до дому, та лишень проспався,
Давай жѣнко менѣ ѣсти, й съ бигаромъ згрозився.
Жѣнка дома съ дѣточками вже нѣчо не ѣла,
А тяжкому ворогови стравы наварила.

Сѣвъ такъ Грицько, лем покушавъ: се не доварене,
Се не добре, не солене, та не замащене.
Ой нещасна еѣ доля! бигаремъ сморуе,
Вже волосье выривае, на землы мордуе.
Плачуть дѣти, утѣкають, бѣднѣ небожата,
Штобы имъ ще не попасти въ руки свого няня.
Дознався пан-превелебный, што Грицъ такъ ведеся,
Кличе Гриця, а Грицъ каже, што вже побожиться.

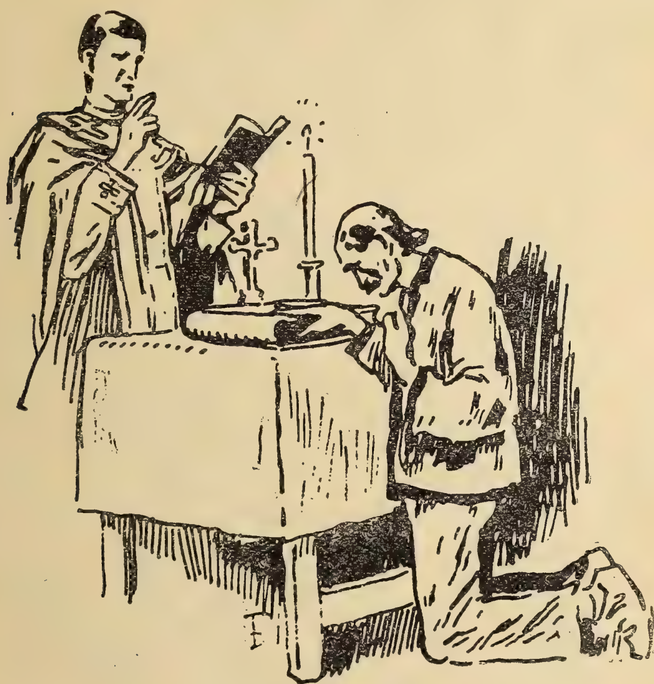
Иде Грицъ въ недѣлю въ церковъ, та сѣвъ — задримався,
Бо онъ зъ давна въ набожности вже не любовався.

Коли люди молилися, Грицеви ся снило:
Што у корчму многи люде вже понаходили,

Што тамъ была якась справа и его судили,
И сильноѣ паленочки на злагоду пили.
Пробудився Грицѣ у церкви такъ и погадався,
Штобы вже не божитися, и не сповѣдався.
Кличуть го панъ превелебный: Грицю бойся Бога,
Бо до пекла ся погана ведетъ тя дорога.
Стратишъ ты и свою душу и жѣнку и дѣти,
Треба буде въ огни вѣчномъ за тое кипѣти.
Ударився Грицько въ груды: пане превелебный,
Побожуся и вже ступлю на лѣпшу дорогу.
Побожуся у недѣлю, же зъ сеѣ паленки
Вже не буду нигда пити, не буду во вѣки.

Позирайте якъ Грицѣ въ церквѣ по правдѣ божиться,
Кладе руку въ слово боже, и крестомъ свѣдчиться.

И не пье вже Грицько мѣсяцѣ, два, три и чотыре,
Зажурилися у корчмѣ всѣ жиды-невѣры.

Мошко зъ Сурой повѣдають: а што съ сего буде,
Кедь за Грицемъ Заливайкомъ пойдуть другѣ люде?
Якъ-бы всѣ такъ побожились, што будемъ робити?
Ци будуть вже нашѣ дѣти во шовку ходити?
Ставъ Мошко и его Сура укладати раду,
Штобы на ту страшну божбу звесту яку зраду.
И думали и думали и передумали,
И дуже вамъ мудру раду та на Гриця склали.
Прійшовъ пакъ Грицъ разъ до корчмы довгъ свой заплатити,
— Бери Мошку твоѣ грошѣ, вже не буду пити.
— Ахъ нѣуроки, каже Мошко, грошѣ то дурниця,
— Што вы Грицю божилися, якъ якій пяниця?
— Божився я и по правдѣ, вже не наливайте,
— Нѣуроку, каже Мошко, просиме сѣдайте:
И на тое есть свой розумъ, што вы божбу клали,
Штобъ не пити, але ѣсти вамъ не збороняли.

Отъ есть въ мене тутъ и миска, пакъ и ложку маю,
Я налью вамъ на здоровля, попоѣжте мало.
И налявъ пакъ бородатый паленочки въ миску,

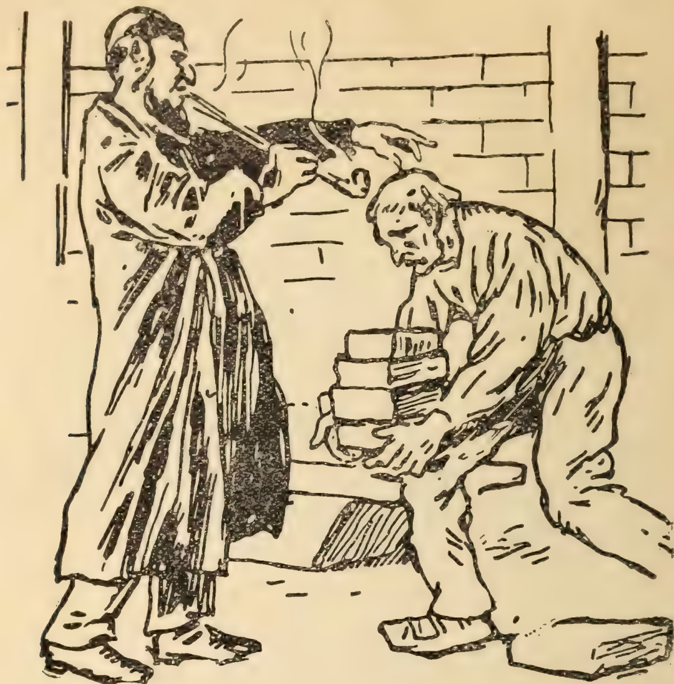
Такъ запахла, Грицъ послухавъ вже и ложка въ пыску,
Одна-друга. — А се добре! Каже Грицъ до жида,
И не впюся, лемъ обѣмся и не буде встыда,
Што я клавъ на слово боже руку и божився,
Штобъ не пити; а вотъ ѣсти я не зарѣкався!

Иде Грицько зъ корчмы пяный и впавъ якъ звычайно —
Прійшли псы и наробили ему штось не файно,

Сцмокнувъ Грицъ и засолена страва му ся снила,
Облизався, наклявъ жѣнцѣ, что пересолила.
И пакъ нашъ Грицъ по той божбѣ, ще лѣпше воюе,
А череватый жидъ Мошко все ему боргуе.
Ажъ коли разъ Грицько хоче дальше боргувати,
Иде Мошко изъ Сурою, до Грицевой хаты.
Позирають кертъ и поле и его хижчину,
Не дамъ тобѣ Грицю больше хиба лемъ квартину.
А та хижа и съ тымъ кертомъ то вже моя буде,
Ты изъ неѣ забирайся, межи чужѣ люде.
Ой ты Мошку, ой ты Мошку, ты мая потѣхо,
А гдежъ я вже примѣщуся подъ чужую стрѣху?
Иде Грицъ нашъ ще до корчмы, Мошко не жартуе
А на хижу и на поле ся интабулуе.
Пooравъ вже Мошко поле, одъ межѣ до межѣ,
И вже Гриця выганяе зъ его власной хижѣ.

Гриць впросився у коморне, а Мошко муруе
На томъ мѣстѣ нову хижу а Грицько горюе,
За двѣ шустки и порцію робить цѣлу днину,
Та камѣня на муръ носить, або мѣсить глину,

А панъ Мошко курить пѣпу, та лемъ дымъ пускае,
И Грицуня до роботы бигаромъ гоняе.
Отъ на то зойшовъ нашъ Грицько, не мавъ зъ чого жити,
Ставъ онъ тогда вже думати, што ему робити:
Каятися уже поздно, вже нема отъ чого,
Бо жиды вже все забрали до рубця одного.

Жити треба; иде Грицько хлѣба заробити,
Та наймився на насѣня жито молотити:
Позирайте добрѣ люди на тоту роботу,
Цѣпъ стоитъ тамъ, але бити не мае охоту.
Гриць привыкъ лемъ, штобы жѣнка на него робила
Штоб готове лишень ѣсти, што она зварила.

Въ чужой хижѣ бѣдна жѣнка зъ голоду вмлѣвае
Похворала, не заробить и вже умирае.

Якъ умерла, та не было на чомъ положити,
Бо не было лавы въ хижѣ ани чимъ прикрыти.
Дѣты зъ голоду попухли, голѣ небожата
Ой такого оны мали „родителя — нянька“.
Попозиравъ Грицъ на дѣти и заплакавъ щиро,
Ой всему тому причина ты Мошко невѣра:
Кобъ не корчма, не паленка былабы прожила,
Былабы собѣ газдыня, моя жонка мила:
Малибы мы всего статку и дѣты неголоднѣ,
А въ стайнѣ коровы и всю худобыну,
А ты Мошко, ты невѣро, убивъ жонку, дѣти,
Бодай тобѣ безголовье, бѣдный ты мой свѣте.
Поховали жѣнку Грицящ мученицю бѣдну,
Заспѣвали вѣчну память, пѣсоньку послѣдну,
Забралися до сусѣдовъ бѣднѣ сыротята,

А на матерномъ ихъ кертѣ стоить Мошкова хата,
Тамъ имъ вже не приступити, такъ и выганяють
Изъ коморного и Гриця — другому наймають.

Взявъ такъ Грицъ нашъ шити тайстру и у свѣтъ пустився,
Якъ филлеровъ надавали, ще и за то впився,
Даколи лемъ въ село прійде, про дѣтей звѣдае,
Та якій тамъ фалатъ хлѣба зъ тайстры добывае.
Пошовъ Грицъ нашъ на Михайла на село сусѣдне,
А тамъ люди храмъ справляли; и богачъ и бѣдный,
Кождый пье тогды паленку, жебраковъ пріймае,
И Грицько собѣ, где прійде добре потягае.

Тягнувъ, тягнувъ, тай надъ вечеръ до дѣтей пустився,
И въ селѣ вже до гноѣвки бѣдный заточився,
Тай лежить — никто не знае...
Ажъ другого ранка
Вытягують вже мертвого Грицꙗ Заливайка.

И порѣзавъ ще въ трупарни докторъ грѣшне тѣло,
А потомъ погребли Грицꙗ у сыру могилу.

*

Позирайте добрѣ люде, бо вже конець стиха,
А по правдѣ ще не конець всего того лиха.

Позирайте, што лишивъ Грицъ своимъ дѣтямъ роднымъ:
Ни молитвы, ни науки, ани землѣ бѣднымъ,
Оставивъ имъ бигаръ и тайстру...

* * *

...Отъ такъ бывае,
Кто за молоду до корчми ходить и гуляе,
Та кто жѣнки не честуе, а жидовъ лемъ любить,
Тотъ невѣрно свой маетокъ и свой родъ погубить,
Варуйтеся добрѣ люде, та не забывайте,
И за Грицѧ и за Мошка все собѣ згадайте.

*   *
*

Богато такихъ Грицовъ е межи нашимъ руськимъ народомъ; паленка, румъ, вино точать нашъ край якъ хробакъ точить здорове дерево, доки его зовсѣмъ не зточить.

На тыхъ малюнкахъ видѣлисме, який то великій грѣхъ, коли чоловѣкъ, сотвореный на образъ и подобіе Божое, отречеся Бога, Сотворителя своего, а отдасть розумъ и душу свою на погибель, тѣло свое на посмѣховиско нехристовъ-жидовъ, а маетокъ свой, землю свою въ чужѣ руки.

Богато е такихъ дѣтей, что не ходять до школы, а сидять дома и пустують або учаться всякихъ грѣховъ вже зъ маленьку, бо имъ Господь Богъ не давъ розумныхъ тверезыхъ родичей. Бѣднѣ дѣти! Ихъ родичѣ сидять въ корчмѣ и напиваються, а они голѣ-босѣ не знають что то наука, что то слово Божое, что то письмо. Они не знають ни молитвы, ни заповѣдей Божихъ, бо ежедневно чують сварку, клятьву, а видять и бо̂йку дома, якъ лемъ паленка зачне воевати.

Слезы мене залывають, дорогѣ моѣ братя, якъ я иду деякимъ селомъ, а виджу хаты не покрытѣ, а дахи диравѣ, плоты порозбиранѣ, будинки поваленѣ, по огородахъ буряны, людей въ цундрахъ, дѣти голоднѣ, обдертѣ, босѣ! А по тыхъ селахъ въ корчмахъ сидять жиды, что вже накупили людскихъ земель богато, а коло ихъ корчемъ великій дворъ, стырты и стоги, а ґазды имъ воду носять, в печѣ палять и корчму замѣтають. Ци видѣли вы коли, солодкѣ моѣ, паука, якъ онъ собѣ снуе паутину: звычайно въ такому мѣстѣ, куда мушки або пчолки лѣтають. Отъ у пчольнику помѣжъ кимаками онъ собѣ заснуе свою сѣтку, а самъ сяде въ своей дирочцѣ и дивиться, якъ така пчолка съ поля летить зъ медомъ, якъ паде у его

сѣтку и тамъ замотуеться, а чѣмъ больше хоче добутися зъ павутиня, тымъ ще больше замотуеся, и не може уже розмотатися, тай видить, что ей тутъ треба загибати. А павукъ изъ своеѣ дѣрочки позирае и тѣшиться, что еѣ вже споймавъ; тогды приходить до неѣ и ще твердше вяже еѣ ноги, чтобы ани кивнутися не могла. Тогды зубами своими перегризае еѣ тѣло и высысае зъ неѣ всѣ соки, доки не выссе всего и доки зъ тоѣ любоѣ роботницѣ пчолки не останеся лемъ суха кожа.

Тотѣ пчолки то нашъ любый, побожный, працьовитый руський народъ, а тотъ павукъ то корчмаръ. Чоловѣкъ молиться Богу, працюе, тяжко заробляе на тотъ хлѣбецъ насущный, чтобы прокормити себе, свою родину, чтобы было чѣмъ огорнутися и обутися, и осолити и омастити, и порцію и всякѣ тягарѣ заспокоити, и треба добре крутити головою, чтобы жити без довгу, а ще чтобы зашпоровати дачто на даякий припадокъ, на лиху годину. А туй и сусѣди и товаришѣ заведуть тебе въ сѣть, до корчмы, и ты закушаешъ паленки, а что у тебе щирое сердце, то ты губишъ твою мѣру и пьешъ зъ однимъ, бо сей тобѣ братъ, а зъ тымъ, бо сей тобѣ сватъ и зъ тымъ, бо сей тобѣ сусѣдъ и такъ погарчикъ за погарчикомъ и ты вже пяный. Мошко усмѣхаеся, лемъ поморгуе до своеѣ Суры, что ты вже мотаешся въ его сѣти. Та такимъ дѣломъ зъ тоѣ щирости нашого народа паношаться жиды, а народъ нашъ стае худобнымъ. Бѣднѣе, бѣднѣе, и много е такихъ сель, что жиды выкупили отъ газдовъ землю, а газды найнялися у нихъ за кочишовъ, берешовъ або гулашовъ.

Я розумѣю, что всюда люде и радуються и плачуть, коли прийде часъ ци до радости, ци до плачу; напр. уродиться дитинка, родичамъ радость. Але инакша е чиста радость, а инакша е та, радость, что походить отъ паленки. Е свадьба, то радость и тымъ, что побираються и родичамъ и своякамъ ихъ, но и тая радость може обойтися безъ паленки. Е смутокъ, бо няньо або мамка, або братъ, або сестра, або дѣтина померла, жаль всѣмъ, что помершого знали, длятого зойшлися, чтобы отнести мертвое тѣло до гробу; они плачуть и потѣшаються. Но туй не нужна паленка и можна безъ неѣ обойтися.

Отъ позырайте жидовъ! Якъ у нихъ жиденя наро-

диться, зойдеся родина, з'ѣдять медовникъ, гороху або фасулѣ, запють мало виномъ, поговорять и розойдуться. Коли жиды свадьбують, напечуть колачиковъ, зварять мало рыбы, выпють по каплѣ якогось напитку, потанцують, поспѣвають и на томъ и конецъ. Навѣть богатый жидъ не выдае много на свадьбу. Онъ мае розумъ и знае, что лѣпше е дати дѣтямъ часть, абы дороблялися, якъ пустити грошѣ на марне. А у насъ? Ажъ встыдно згадати, якъ то у насъ дѣеся. Не всюда, правда не всюда, бо е и у насъ села, где пянство вже выкоренилося, но много е еще селъ, где паленка забивае душу и тѣло. Вы читали про Гриця Заливайка и смѣялися и плакали. Подумайте теперь, что треба бы чинити, чтобы такихъ Грицôвъ Заливайковъ въ нашомъ краю не было. А чтобы чинити? Дѣтямъ николи не давати нѣякого напитку, жонамъ черезъ цѣлое житя не дати ни попахати, а чоловѣкамъ хиба натерти хребетъ якъ ихъ коле. Коли паленка така добра, то нехай пють еѣ корчмарѣ. А вы, солодкѣ братья, на ню и не позерайте.

Якъ хочете ще дашто дознатися про паленку, зажене́ть до „Благовѣстника" 1·50 Кч, а получите 3 книжочки что звуться: 1. „На здоровля", 2. „Пяницамъ на закуску", 3. „Погарчикъ для тверезыхъ".

ЧТО СКАЗАЛО 600 ГОЛЯНДСКИХЪ ЛѢКАРОВЪ ПРО ПАЛЕНКУ?

Шѣстьсотъ голяндскихъ лѣкаровъ подписало заяву, въ якой рѣшучо выступають противъ розширеного пересвѣдченя, что алькоголь ничого здоровлю не шкодить. Сесе заявленіе выглядае такъ:

1. Питье побуджаючихъ трунковъ есть шкодливое. Алькоголь совсѣмъ не помагае травленію, але протиено препятствуе ему. Хвилево може онъ выкликати чувство голоду, загострити апетитъ — но то все. Много жолудковихъ хворотъ, котрѣ приписують другимъ причинамъ,

походить исключительно изъ налогового питья паленки, пива и т. д.

2. Обще переконаня, что алькоголичнѣ напитки суть конечными а нешкодливыми средствами для людей, что при великомъ морозѣ, або горячу тяжко физично працюють, або якѣ есть нараженѣ на влѣяніе вогкого воздуху, при працѣ въ водѣ або въ багнахъ (мочаряхъ), або котрѣ недостаточно одживляються — есть фалшомъ. Сесѣ пересуды противляться дослѣдамъ.

3. Маеме доказы, что черезъ налоговое хснованя алькоголю, чоловѣкъ получае чтось совсѣмъ противное того, чого надѣеся.

Въ всѣхъ хворотахъ, передовсѣмъ епидемичныхъ, якъ холера, тифъ и т. д. оказуеться, что налоговѣ піяницѣ не мають найменшоѣ одпорности противъ заразы.

4. Зачерезъ сесѣ всѣ причины, повинно уважатися всѣ алькоголичнѣ напитки за такѣ, котрѣ приносять несчастіе, что руйнують счастливость людей и они совсѣмъ не повиннѣ уходити за приличный напитокъ для народныхъ масъ.

*

Многѣ изъ подписаныхъ на той заявѣ лѣкаровъ есть старшими, досвѣдными лѣкарямы зъ довгою практикою а многѣ изъ ныхъ долучило до сей заявы нагляднѣ доказы и факты зъ своего досвѣду.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручае слѣдуючѣ книжки своего изданія:

„Слово про св. Церковь Христову“. Брошурка, сторонъ 20.
Содержаніе: 1. Колько есть Церквей Христовыхъ, 2. Котра есть правдива Христова Церковь? 3. Почему упознати, ци належить дакто до правдивоѣ Церкви Христовоѣ. — Опроверженіе закидовъ противниковъ.
Цѣна одного примѣрника 1 Кч вже зъ почтою.

Роздумай то добре. На руській языкъ переклавъ о. В. Желтвай. Изданіе І. Содержить науки о цѣли человѣка, о грѣсѣ, о смерти, о судѣ, о пеклѣ, о чистилищи, о небѣ и о сповѣди. Стор. 160.
Брошурована стоитъ 5 Кч, съ почтовою засылкою 5 Кч 60 гел.

Образцѣ (печатанѣ одною краскою): Пресв. Сердце Іисуса, Іисусъ добрый Пастырь, Положеніе до гробу Іисуса Христа, Іисусъ несе крестъ, Распятіе І. Хр., Тайна Вечера, Матерь Божая Непорочно зачата, св. Ангелъ Хоронитель, св. Іосифъ, св. Василій, св. Іосафатъ, св. Кирилъ и Меѳодій, св. Анна, св. Агнета, св. Іоаннъ на персехъ Іисуса Христа. (Образцѣ безъ молитовъ на оборотѣ). **100 дарабовъ стоитъ 6 Кч, съ почтою 6·50 Кч.**

Оумоленїе къ Пресвятѣй Еѵхарістїи (супликація съ нотами).
Стоитъ 50 гел., зъ почтовою засылкою 70 гел.

Образецъ Матери Божоѣ Мукачевскоѣ съ пѣснею на оборотѣ.
Цѣна одного примѣрника 40 гел.

Отпустовѣ молитвы. Сеся книжочка содержить: Короткое поученіе о отпустахъ и даскольько молитовъ надѣленыхъ отпустами.
Стор. 16. — **Цѣна 50 гел., а съ почтовою засылкою 70 гел.**

Протиалькоголичнѣ брошурки: 1. „Пяницямъ на закуску“, 2. „Погарчикъ для тверезыхъ“, 3. „На здоровля“. Цѣна 3 брошуръ **1·20 Кч,** зъ почт. **1·60 Кч.**

4. „Гриць Заливайко“, зъ многими малюнками, — стор. 20. — Цѣна **1 Кч.,** зъ почтою **1·40 Кч.**

Маеме такожъ на складѣ **Книги до записуванія интенцій Службъ Божихъ.** (200 стор. оправленыхъ) по **28 Кч за примѣрникъ** вже зъ почтою.

Засылаеся лемъ за готовѣ грошѣ або за послѣплатою (dobirka)

Листы и грошѣ треба засылати на адресу:

Выдавництво Чина св. Василія Великого, Ужгородъ,

Раковци улица число 54.

Листы изъ заграницы треба адресовати такъ:

Vydavnictvo Čyna sv. Vasilija Velikoho, Užhorod,

Rakociho ulica č. 54. Podkarp. Rus. ČSR. — Evropa.